

Ο Φώτης Τσαπράζης ήταν ένας από εκείνους τους πολυάριθμους ανθρώπους οι οποίοι μέσα στις ταραχές του 20^{ου} αιώνα συμπαρασύρθηκαν και εν τέλει κατέληξαν σε ξένα μέρη. Η τραγικότητα όλων αυτών των ρημαγμένων υπάρξεων έγκειται από τη μία πλευρά στην άσπλαχνη σκληρότητα με την οποία μεγάλα γεγονότα διεισδύουν και επιδρούν στις μικρές ζωές των ανθρώπων και από την άλλη στον ξεριζωμό και στον αποπροσανατολισμό τον οποίο προκαλούν, φαινόμενα τα οποία διαρκούν ακόμη, και αφού έχουν καταλαγιάσει οι θύελλες. Και ο ζωγράφος δυσκολεύτηκε να δεχτεί το παρελθόν που του όρισαν, βρήκε όμως τον τρόπο για την αυτοεπιβεβαίωσή του: την Τέχνη. Μέσω της συνειδητής σχηματοποίησης αλληγοριών και μεταφορών ή με το τυχαίο παιχνίδι των μορφών και των χρωμάτων εξερεύνησε προσεκτικά τον εαυτό του σε όλες τις διαστάσεις του. Πολλά έμειναν αιόλα, αναπάντητα, σφαργισμένα από την αυτό-αμφισβήτηση. 'Ενα ωστόσο είναι βέβαιο: ήταν πάντα καθ' οδόν, συνδυάζοντας ακούραστα τις δυνατότητες που του παρείχε η αποξένωση από την πατρίδα και η ξένη πατρίδα, ανάμεσα σε ρεαλισμό και φαντασία.

Τούτο το βιβλιαράκι αποτελεί ένα μνημόσυνο γι' αυτόν. Αφιερωμένο στο Φώτη Τσαπράζη και στην πορεία του κατά τη διάρκεια της οποίας ανοίχτηκε σε πολλούς κόσμους, επίσης αφιερωμένο στην Τέχνη η οποία αποκάλυψε με όλη τη σκληρότητα - τόσο σε εκείνον όσο και σε μας κόσμους αποδεκτούς για την ύπαρξή μας, παραγορητικούς αλλά και πολύ όμορφους.